

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6
657 40 Brno
(datovou schránkou)

Ke sp. zn. 5 Ao 31/2021

Praha dne 17.12.2021

Navrhovatel:

**Mgr. Ondřej Svoboda, IČ: 72694041, s místem podnikání Beranových 130,
19900 Praha – Letňany**

zastoupen JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem a společníkem Nielsen Legal,
advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Kozí 916/5, 110 00 Praha 1 – Staré Město,
IČO: 247 93 345, ev. č. ČAK: 13167

Odpůrce:

**Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2 –
Nové Město, IČO: 00024341**

R e p l i k a

k vyjádření odpůrce

Reakce na argumentaci soudu v rozhodnutí o zamítnutí návrhu na předběžné opatření

I.**K obsahu rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření**

Navrhovatel dne 16.12.2021 obdržel rozhodnutí, jímž soud zamítl jeho návrh na vydání předběžného opatření, přičemž z odůvodnění vyplývá, že soud vycházel z hodnocení:

a) možné hrozící újmy na zdraví ostatních zaměstnanců a následně také jejich rodinných příslušníků, příp. dalších osob, tedy hrozby újmy na ochraně veřejného zdraví, přičemž je dle jeho názoru nutno zohlednit princip předběžné opatrnosti, podle něhož, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození důležitého veřejného zájmu (zde zájmu na ochraně veřejného zdraví), nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají takovému poškození zabránit, a na druhé straně

b) narušení odpůrcova práva na pokojné podnikání,

přičemž dospěl k závěru, že je třeba dát přednost ochraně veřejného zdraví.

Pokud by návrh navrhovatele byl postaven tak, že brání pouze své právo pokojně podnikat, pak by bylo lze snad i se soudem souhlasit.

Navrhovatel nicméně ve svém návrh poměrně jasně definoval práva a svobody, které jsou napadeným mimořádným opatřením narušeny a právo pokojně podnikat je pouze jedním z nich a v hierarchii důležitosti porušených práv navíc to nejslabší.

Navrhovatel opakuje, že napadené opatření zcela zásadně navrhovatele **diskriminuje**. Podle napadeného mimořádného opatření má být s navrhovatelem zacházeno jako s občanem, který má méně práv, než ostatní, ačkoli k tomu není žádný objektivní důvod, což doložil důkazy. To samo o sobě považuje navrhovatel za újmu zcela vážnou a jasnou. Připustí-li soud, že za účelem ochrany veřejného zdraví, či za účelem jakéhokoli jiného „vyššího cíle“, je přípustná diskriminace osob, tedy rozdělení osob na ty, které mají více práv, a na ty, jejichž základní práva a svobody, zaručené Listinou základních práv a svobod, jsou omezeny, že je přípustná jejich segregace nebo jejich pronásledování jen z důvodu jejich postoje, názoru, nebo snad zdravotního stavu, pak skutečně otevírá „Pandořinu skříňku“ a výkonné moci dává do rukou nástroje, které jsou běžné v zemích totalitních a nesvobodných.

Navrhovatel má za to, že posuzovat oprávněnost zásahu do základních práv a svobod lze pouze a jedině v případě, kdy k takovému zásahu dochází zákonným způsobem. Pokud je ale mimořádné opatření vydáno v rozporu se základními zásadami demokratického právního státu, kterými jsou rovnost před zákonem a zákaz diskriminace, pak soud neměl ani k hodnocení toho, zda je takový zásah oprávněný, přistupovat, neboť takovým přístupem aprobuje postup výkonné moci, která se necítí být limitována zákonnými pravidly, a umožňuje jí, aby do základních práv a svobod mohla zasahovat zcela svévolně, byť za účelem dosažení legitimního cíle. Takový přístup považuje navrhovatel za nepřípustný. Soud tímto přístupem rezignuje na své zcela zásadní postavení v systému dělby státní moci, kdy základním posláním moci soudní je kontrola zákonnosti aktů moci výkonné, potažmo i moci zákonodárné.

II.**K obsahu vyjádření odpůrce**

Navrhovatel si soud dovoluje upozornit, že odpůrce nijak nerozporuje tvrzení navrhovatele o paralýze systému primární péče, což je dle názoru navrhovatele skutečná příčina současného stavu ve zdravotnictví, zejména zatížení nemocnic. Navrhovatel by očekával, že právě k tomuto bodu by se měl odpůrce vyjádřit, neboť systém zdravotní péče je v přímé působnosti náměstka ministra zdravotnictví pro zdravotní péči.

Navrhovatel se domnívá, že odpůrce nereagoval právě proto, že je mu situace v přednemocniční péči velmi dobře známa a musí mu být, shodně s navrhovatelem, jasné, že nefunkční přednemocniční péče má zcela zásadní podíl na zatížení nemocnic. Přesto v systému primární péče nezavádí žádná opatření, která by měla situaci zlepšovat. Namísto toho vydává opatření, kterými se snaží nutit občany do očkování. Navíc do očkování, o kterém sám

odpůrce ví, že nebrání šíření onemocnění a nebrání ani tomu, aby očkovaný onemocněl, dokonce nebrání 100% ani tomu, aby očkovaný prodělal těžší průběh nebo dokonce zemřel.

Je evidentní, že odpůrce volí způsoby řešení pro něj nejjednodušší, bez ohledu na intenzitu zásahu do základních práva a svobod občanů a bez ohledu na efektivitu takových zásahů, namísto toho, aby hledal řešení, která budou skutečně efektivní a do práv a svobod občanů budou zasahovat méně nebo vůbec. A to dokonce i přes to, že mu tato řešení byla opakovaně skutečnými odborníky nabízena a předkládána, např. Prof. MUDr. Jiřím Beranem, CSc. Namísto toho odpůrce postupuje podle rad a doporučení osob, jejichž argumentace je omezena výhradně na nekritickou reprodukci závěrů americké CDC nebo ECDC, bez možnosti reálné kontroly jimi prováděných výzkumů a studií, a to i přesto, že tuzemští vědci a odborníci, kteří pracují s daty reálnými, sesbíranými na území naší republiky, vydávají studie, které jsou s těmi zahraničními leckdy v přímém rozporu. Viz např. zde: <https://smis-lab.cz/>

<https://smis-lab.cz/2021/12/02/analyza-zpravy-fda-na-jejimz-zaklade-byla-schvalena-aplikace-vakciny-cominarty-pfizer-pro-vekovou-skupinu-5-11-let-v-usa/>

<https://smis-lab.cz/2021/11/30/kouzlo-nechteneho-aneb-jak-zjistit-ktera-opatreni-funguji/>

<https://smis-lab.cz/2021/11/23/hospitalizovani-pacienti-s-covid-19/>

a řada dalších

Odpůrce se ve vyjádření snaží poněkud manipulovat tvrzením navrhovatele a navíc navádí k nezákonnému jednání: „*Navrhovatel si o odstavec níže sám odpověděl tím, že u osob očkovaných a přirozeně imunizovaných je riziko infekce mnohonásobně menší než u osob neočkovaných a neimunizovaných. Odpůrce nepopírá, že infekce je možná i u osob očkovaných, nicméně byl veden snahou zatěžovat adresáty napadeného opatření co nejméně při současném důrazu na ochranu veřejného zdraví. Pokud navrhovatel vnímá i osoby očkované a imunizované jako rizikové, pak mu nic nebrání na svém pracovišti zavést povinnost testování i pro ně.*“

Navrhovatel o odstavec dále naopak tvrdí, že studie, na kterou odpůrce ve své argumentaci odkazuje, je nepoužitelná.

Tvrzení odpůrce o tom, že riziko infekce je mnohonásobně menší, též není pravdivá, pokud za mnohonásobně nepovažuje odpůrce hodnotu 2,5x. Právě o této hodnotě totiž sami poradci ministerstva hovoří jako o snížení rizika přenosu onemocnění, byť ani pro tuto hodnotu neexistuje žádný relevantní důkaz. Pokud dříve odpůrce odkazoval na tzv. Britskou studii, která měla prokazovat efektivitu očkování na přenos nemoci, pak při bližším zkoumání se dalo zjistit, že studie začínala se 140 tis. účastníky, ze kterých byli následně nevyhovující vyřazováni, a končila s počtem cca 7,5 tis. Navíc byli účastníci hodnoceni v době krátce po očkování, kdy zřejmě vakcíny ještě alespoň nějaký efekt měly.

Tvrzení odpůrce o tom, že navrhovatel nemusí své zaměstnance diskriminovat a může nařídít testování i očkovaným zaměstnancům, jen deklaruje odpůrcův postoj k právu, právním předpisům a právům lidí. Navrhovatel naopak považuje za nepředstavitelné, že by jednak od svých zaměstnanců vyžadoval, aby mu sdělovali údaje chráněné čl. 9 GDPR, a jednak, že by jim ukládal jakékoli povinnosti nad rámec zákona. Je zcela evidentní, že odpůrce se již pasoval do role jakéhosi všemocného vládcce, který se nemusí řídit žádnými zákony, a může nařizovat lidu, co se mu líbí. Nelze ale nepoznamenat, že na tomto stavu má značný podíl také Nejvyšší správní soud, který v řadě případů jednání odpůrce, které k tomuto stavu směřovalo, svými rozhodnutími aproboval. Navrhovatel se domnívá, že by Nejvyšší správní soud měl již tomuto řádění učinit přítrž, postavit se za demokratické hodnoty právního státu a zakázat odpůrci zasahovat nadále do základních lidských práv, aniž by nejprve vyčerpal všechny legální nástroje, které má k dispozici a které povedou ke stejnému cíli, jímž je ochrana životů a zdraví lidí.

Mgr. Ondřej Svoboda
zast. **JUDr. Tomáš Nielsen,**
Nielsen Legal, advokátní kancelář, s.r.o.